

El 2016 va passar a viure a Montserrat –on va traslladar definitivament la seva estabilitat- provinent del Monestir de Valvanera (La Rioja), davant la perspectiva de la supressió d'aquell monestir

Ha mort el G. Ángel M. Gárate

Al Monestir de La Rioja va exercir durant un temps de sotsprior, també va fer tasques de manteniment, de responsable de la central hidroelèctrica, de xofer i de mecànic dels vehicles de la comunitat; i els anys 1947 i 1948 va residir a Montserrat

Montserrat, agost de 2019. El propassat 26 d'agost, a la nit, va morir al Monestir de Montserrat el germà Ángel M. Gárate. Tenia 90 anys i en feia 73 que era monjo. El juny de 2016 va passar a viure a Montserrat provinent del Monestir de Valvanera (La Rioja), i el passat 30 de març va traslladar definitivament la seva estabilitat al monestir montserratí.

El germà Ángel M. (Julián) Gárate Pérez va néixer a Tejada (Burgos) el 22 d'octubre de 1928. Va entrar com a monjo al Monestir de Valvanera, on va fer la professió simple el 12 de setembre de 1945, la professió perpètua el 2 de febrer de 1951 i la solemne el 15 de desembre de 1968. Al Monestir de La Rioja va exercir durant un temps de sotsprior, també va fer tasques de manteniment, de responsable de la central hidroelèctrica, de xofer i de mecànic dels vehicles de la comunitat. Els anys 1947 i 1948 va residir a Montserrat, on va treballar a la Sagristia de la Basílica i va viure les festes de l'entronització de la imatge de la Mare de Déu de Montserrat.

“Era un home molt treballador, amb un gran sentit pràctic, molt competent en les tècniques del seu treball; humil, discret, eficaç i amb un sentit de l’humor molt fi. Era sensat quan havia d’opinar sobre coses i persones. Va ser un gran amant de la natura”, va dir el P. Abat Josep M. Soler en l’homilia de la missa exequial del G. Angel. “Complerts els 80 anys, quan la seva salut va començar a afeblir-se i la seva memòria a deteriorar-se paulatinament, fa uns tres anys va passar a la infermeria del nostre monestir –que està ben preparada per atendre aquest tipus de situacions-, perquè així pogués rebre una bona cura sanitària, sense deixar l’àmbit monàstic benedictí. I, posteriorment, davant la perspectiva de la supressió del monestir de Valvanera com a casa benedictina, va ser admès com a monjo de la nostra comunitat”, va afegir el P. Abat. En els seus darrers dies, al costat del seu llit, ha estat “una imatge de Santa Maria de Valvanera il·luminada constantment per una lampareta, en una

oració silenciosa perquè la Santa Imatge que l'havia acompanyat des de les seves primeres passes monàstiques, l'acompanyés ara al final de la seva vida terrena", va concloure el P. Abat de Montserrat.

Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat
93 877 77 75 / 606 942 948 / oscarbardaji@abadiamontserrat.net